

Til §§ 15, 16 og 17.

Ændringsforslagene følge af tidligere Forslag.

Til § 19.

Forslaget tilfigter at fordele Ligningsarbejdet paa flere Hænder, navnlig i Kjøbenhavn, medens der ogsaa er aabnet Udgang til en lignende Fremgangsmaade i andre store Kommuner. 60 Aars Aldersgrænse for kommunale Ombud er den almindelige Regel.

Til § 20.

Da Ligningen skal være endt inden Skatteaarets Udgang, bør Arbejdet formentlig kunne begynde noget tidligere, end Lovforslaget forudsætter.

Til §§ 23 og 24.

Da Lovforslagets hele Gjennemførelse forudsætter en af Indenrigsministeren given Veiledning for Kommunerne, vil det formentlig ikke være fornødent, ja maasse for meget bindende, naar Skemaets Detailler ere Lovbestemte.

Til § 26.

Da de nuværende Overligningskommissioners Sammensætning formentlig ikke har givet grundet Anledning til Klage, er man enedes om at blive staaende ved den nugældende Ordning af disse Forhold.

Til § 27.

Det er ønskeligt at fjerne unødvendig Edsafslæggelse af Lovgivningen.

Til § 37.

Naar en saa stor Myndighed, som ny § 13 vil medføre, lægges i Kommunalbestyrelsens Hænder, vil det være nødvendigt at tage særlige Bestemmelser om Betingelserne for den kommunale Valgret. Flertallet foreslaar, at Valgretten for den almindelige Vælgerklasse ikke mere skal være afhængig af, at Vedkommende i det foregaaende Raalenderaar har ydet Bidrag til Kommunen et Forslag, der dog formentlig kun for Kjøbenhavns Vedkommende vil indeholde en Afvigelse fra den nugældende Ret.

Til § 39.

Flertallet er enig med Lovforslaget i den Betragtning, at Hartkornsskatten er en uheldig Skat, der bl. A. intet Hensyn tager til Skatteevnen, idet den opkræves med samme Beløb, hvad enten det paagjældende Hartkorn er forgjældet og saaledes kun repræsenterer en grumme ringe Formue eller ei. Man er ligeledes enig i, at samtidig med Omreguleringen af den personlige Kommuneskat bør der foretages Skridt til at føre Hartkornsskatten tilbage indenfor rimelige Grænser. Man tror imidlertid i denne Retning at kunne og burde gaa noget videre end Lovforslaget. Naar man nemlig skal se bort fra det i lange Tider i mange Kredse nærede Dunse om ganske at affasse Hartkornsbekæftningen til Sognekommunen, og derimod fastsætte den til en vis begrænset Størrelse, saa bør der utvivlsomt ved Bestemmelsen heraf tages Hensyn til, hvad Hartkornsskatten har udgjort i saa lang en Række, at Gjennemsnittet heraf med Billighed kan betragtes som en varig Realbyrde, der kun ad Lovgivningens Veje kan ændres. Der findes imidlertid ikke tilstrækkelig paalidelige Oplysninger om, hvad Hartkornsskatterne have udgjort i saa lang en Række tilbage, som der her maatte blive Spørgsmaal om (formentlig et Par Menneskealder), og navnlig ere de statistiske Data for de nye Kommunallave af 1867 og 68 for Størstedelen uanvendelige for en saadan Beregning, da der dengang som bekendt ikke foretoges nogen samlet Ligning for Kommunens hele Behov. Man er saaledes henvist til at benytte Erfaringerne fra 1868 til nu, men maa da ogsaa af Hensyn til den kortere Række foretage en passende Reduktion af Gjennemsnitstallene. Tillige maa bemærkes, at der endnu ikke foreligger Resultater fra de sidste Aar siden 1877 statistisk bearbejdede. Naar man imidlertid gaar ud fra, at Gjennemsnitligningen i disse sidste 5 Aar — hvad man med Sandsynlighed kan gjøre — har udgjort 6 Millioner Kr. paa Hartkornet og 3 Millioner paa Formue og Leilighed, saa vil Beregningen i Henhold til Lovforslagets Regel føre til en Hartkornsskat af over 3 $\frac{1}{2}$ Million Kr., naar den ansættes til Halvdelen, og over 5 Millioner Kr., naar den an-